

KANDIDATKE ZA KMETICO LETA 2012

Rozi Gaberšek je rojena 29. 8. 1955 na Goropečah pri Ihanu. Leta 1979 pa se je poročila na kmetijo pri Antonovc v Češenik pri Dobu. Kmetija, na kateri živi in pridno dela, je v tem delu ena izmed redkih tovrstnih pravih kmetij, kjer dajejo poudarek kmetovanju prijaznemu do okolja. Kandidatka je ljubezen do kmetovanja in slovenske zemlje privzgojila vsem svojim štirim otrokom, ki radi pomagajo na kmetiji, hkrati pa je ob res pridnem delu na kmetiji vselej našla čas za delo v Društvu podeželskih žena, kjer že vrsto let, ne da bi zato dobila kakšno finančno nadomestilo, opravlja funkcijo blagajničarke in je tudi sicer prizadevna članica. Vselej in povsod poudarja pomen slovenskega kmeta, predvsem pa pomembnost združevanja kmečkih žena. Sodeluje pri ohranjanju slovenskih običajev ter kulturne dediščine. Z možem sta več kot dvajset let lepo skrbela za njegovo mamo, svojo ljubezen pa razdaja tudi drugim otrokom, ki radi preživljajo prosti čas na njihovi kmetiji.

Odlikuje jo tudi ljubezen do kuhanja in peke, kjer upošteva staro izročilo. Za svoje dobrote je prejela že več priznanj na tradicionalni razstavi DOBROTE SLOVENSKI HKMETIJ za potico, salamo, žganje in kruh.

Predlagatelj: Društvo podeželskih žena Domžale

Stanka Golež se je rodila 8.3.1962 na majhni kmetiji, poročila se je leta 1981. Je ponosna mati štirih otrok in babica šestim vnukom, ki jo dnevno razveseljujejo in z babico radi sodelujejo pri kmečkih delih: vožnja na traktorju, opravljanje živine, peka domačega kruha, trganje grozdja, bližina različnih živali.... Na kmetiji živijo štiri generacije skupaj: Stanka in mož, hči, ki je študentka predšolske vzgoje, sin z ženo, ki imata dve hčeri, ter moževa mama. To skupno življenje, ki je nemalokrat milo rečeno pestro in ponosna je, da so lahko skupaj. Za to je potrebno veliko usklajevanja, sodelovanja, reševanja manjših nesoglasij, medsebojne pomoči med družinskimi člani, da lahko vsi skupaj složno vozijo skupaj. Poleg vsakodnevnih obveznosti, kot so jutranja in večerna molža krav, delo v kuhinji in hiši, na polju in vrtu, skrbi za vnuke in prababici, peka kruha je

dolgoletna članica kmečkih žena Ajda.

Predlagatelj: Društvo kmetic Ajda

Jožica Gorinšek se je rodila 27.10.1952 kot šesti otrok pri Vivodovih v Spodnjem Grušovju pri Slovenskih Konjicah. Po končani osnovni šoli je ostala na domači kmetiji, nato pa kaj kmalu spoznala Franca in se pred 37-imi leti poročila na Magerlovo kmetijo. V zakonu so se jima rodili 4 otroci. Na svoji rojstni kmetiji z njimi živi še moževa sestra Minka. Kmetija je nižinska in je usmerjena v rejo krav molznic in letno pridelajo okrog 200.000 litrov mleka. Pred dvema letoma so zgradili nov sodoben hlev za krave molznice z molziščem, kar jim je močno olajšalo delo. Imajo tudi vinograd, 1.200 trsov vinske trte. Poleg vloge gospodinje, žene in matere je Jožica pred leti sprejela še vlogo članice odbora Kmečke zveze, kjer je vztrajala 2 mandata (8 let), 2 mandata je bila tudi članica NO Hranilno kreditne službe Slovenske Konjice. V Društvo kmetic Zarja je vključena že od vsega

začetka delovanja društva, skoraj 20 let in v tem času je bila članica upravnega odbora že štiri mandate. Ni zavarovana kot kmetica, a to vsekakor je, že dobrih 40 let!

Predlagatelj: Društvo kmetic Zarja

Silva Gregorc Rodila se je kot druga hči na strmi visokogorski kmetiji pri Maželnu v Podljudelju. Tam so bile poleg ata same ženske, zato so vse opravljale poleg ženskih še večino moških del. Delo v gozdu, vleka lesa iz gozda, košnja, skrb za živino in upravljanje tovarne žičnice ji ni delalo nobenih težav. Po poroki se je preselila k možu Andreju, kjer sta na majhni kmetiji pod Kriško goro sprva oddajala mleko, kasneje pa redila krave dojilje. Njena ljubezen so konji. Bila je predsednica aktiva podeželske mladine Tržič, ter članica UO Konjenskega društva Naklo. Sedaj je članica upravnega odbora Društva podeželskih žena SVIT in predsednica KD Naklo. Leta 2002 je dobila priznanje za delo v konjereji pri KD Naklo, 2004 pa prvo mesto s svojo kobilico Votivko na državni rejski razstavi haflingerjev v Komendi. Leta 2008 je opravila tečaj za lokalnega vodnika v občini Tržič in izdala knjigo o konjskih vpregah. Sedaj režira serijo filmov za TurTV „Od zrna do kruha“. V prostem času varuje svoja vnuka, izdeluje dobre klobase, jaha, nabira gobe in skrbi za rože.

Predlagatelj: Društvo podeželskih žena SVIT Tržič

Ana Jeromel se je rodila in odrasla skupaj z dvema sestrama in bratom na Matijevi kmetiji v Šmartnem pri Slovenj Gradcu po drugi svetovni vojni. Ano je težko kmečko delo na kmetiji in v gozdu zaznamovalo že v otroških letih. Zgodaj je izgubila očeta in kot najstarejša s šestnajstimi leti prevzela 8 ha nižinsko kmetijo ter se poročila s Tonetom. Zagospodarila sta s smelimi načrti, da posodobita kmetijo, jo povečata in na njej sebi in svojim trem otrokom zagotovita spodobno življenje. Poleg vsega dela in skrbi za otroke je prevzela še skrb in nego za svojo sestro in brata ter daljno sorodnico. Ni bilo preprosto, dohodka je bilo malo, lačnih ust pa veliko. Morala je poprijeti za vsako delo. Uspelo jima je povečati kmetij in tudi stalež živali. Oba z možem sta bila zavarovana iz kmetijske dejavnosti. Za uspešno delo so prejeli številna zadružna priznanja. V življenju naše

kandidatke je bilo kar veliko težkih preizkušenj. Požar novih gospodarskih poslopij, smrti bližnjih, najhujši udarec pa je bila pred leti smrt ljubljenega moža. Odločila se je in kmetijo predala hčerki in skupaj so le uspeli, da se je Ana spet postavila na noge. Podpirala je delovanje številnih društev, še posebno je aktivna v Društvu kmetic. Je prejemnica večih priznanj.

Predlagatelj: kmetec Mislinjske doline

Olga Korošec je rojena 22.6.1948, v Mali Štangi pri Litiji kot najmlajša izmed osmih otrok. Je najprej ljubeča žena, skrbna mati trem otrokom, babica devetim vnukom in prababica. Predvsem pa kmetica s ponosom. Trdo delo jo spremlja že od malih nog, saj je že njena družina imela v lasti srednje veliko kmetijo. Pri devetnajstih letih se je omožila in nadaljevala delo na moževi kmetiji v Negastrnu pri Moravčah. Čeprav je od tega že 45 let, še vedno rada naslednikom z veseljem pomaga v hlevu, na polju ali v hiši. Je dolgoletna članica Društva podeželskih žena Moravče, saj je društvu v pomoč že 30 let. Veliko veselje ji delajo vnuki, ki jih je vedno rada razvajala s svojimi dobrotami.

Predlagatelj: Društvo podeželskih žena Moravče

Jožica Lokošek je rojena 29.04.1961 v Mali Brezi, v občini Laško. Odraščala je na hribovski kmetiji v družini s petimi otroki. Po končani osnovni šoli žal kljub veliki želji ni mogla nadaljevati šolanja, saj je morala doma pomagati na kmetiji. Pri 18 letih se je zaposlila v tovarni s troizmenskim delom. Pri 23ih se je poročila in se preselila k sorodnikom na kmetijo. Zaposlila se je v tovarni v domačem kraju. Na kmetiji sta dolgo časa pomagala, potem pa sta tudi prevzela gorsko- višinsko živinorejsko kmetijo. Na kmetij poleg štiričlanske družine živi še teta, načrtujejo, da bo sin prevzel kmetijo. Kandidatka je kmečko zavarovana in je nosilka dopolnilne dejavnosti za rejo kokoši nesnic in danes imajo tudi svoj pakirni center za razvrščanje, označevanje in pakiranje jajc. Jajca in mleko trži doma, na tržnici, bližnjih gostilnah in trgovinah ter mleko oddaja tudi v mlekarno. Poleg vsakdanjih obveznosti se ves čas izobražuje: opravila je tečaj ekološkega kmetovanja, pridobila certifikat za nosilko turistične dejavnosti na kmetiji. Je dolgoletna članica v živinorejskem društvu, od vsega začetka pa tudi odbornica v društvu kmetic in ena najaktivnejših članic, ki ga odlično zastopa tudi na tekmovanjih. Od leta 2008 do 2012 je bila članica območne enote KGZ, 9. let je bila v upravnem odboru KZ. Nikoli ne odreče pomoči, in pomaga, če le lahko. V svoji zbirki ima pokale in priznanja, sodelovala je pri pevskem zboru in odigrala nekaj vlog v dramski skupini društva.

Predlagatelj: Društvo kmetic, žena in deklet na podeželju Izlake- Mlinše- Kolovrat

Ana Muhič je rojena 6.5.1945 na Gorenjem Podborštu pri Mirni Peči, kot najmlajša izmed šestih otrok. Po osnovni šoli je želela nadaljevati šolanje, a je starši niso pustili. 1969 se je poročila na moževo kmetijo. Je mati dvema hčerkama in babica petim vnukom. Može je bil zaposlen, ona pa je skrbela za kmetijo in moževe starše. Kmetija je nižinska in usmerjena v živinorejo. Imajo krave molznice in včasih so izdelovali tudi sir. V življenju so bile tudi težka obdobja. Pred enajstimi leti je zgubila moža, pred tremi leti je izgubila tudi hčer in je morala poskrbeti za šoloobveznega vnukain vnukinjo, dijakinjo in zeta. Tudi sama je imela hujše zdravstvene težave, vendar se z močno voljo vedno postavi na noge. Izdeluje rože iz krep papirja, veze prtičke, izdeluje predpražnike in copate iz ličkanja, rada poje slovenske narodne in je cerkvena pevka. Članica društva je od vsega začetka. Za izdelane pletenice je že več priznanj.

Predlagatelj: Društvo podeželskih žena Mirna Peč

Marija Osterc Rodila se je 24.8.1930. Po poroki je nadaljevala s trdim delom na kmetiji. Je mati dvema hčerkama in sinu. S povečanjem kmetije so poskrbeli za posodobitev, obnovili hišo in ostala poslopja. Imeli so krave molznice, telice, nekaj plemenskih svinj in bekonov, konje kasače in perutnino in čebele. Bila je kmečko zavarovana in je kmečka upokojenka. Čeprav je delno še lastnica kmetije, je vesela, da je sin prevzel kmetijo. V času aktivnega kmetovanja skupaj s svojo družino dosegala lepe rezultate s prodajo telic na Pomurskem sejmu v Gornji Radgoni. Predvsem Marijina zasluga pa je, da so bili leta 1999 med petimi izbranci v izboru »Naj domačija« za lepo urejeno kmetijo, saj jo je vedno veselilo in jo še zmeraj delo s cvetjem, delo na vrtu in urejanje okolice kmetije. Aktivna je že od začetka ustanovitve aktiva in kasneje društva. Še vedno je v upravnem odboru in z veseljem pomaga koliko je v njeni moči. Njeni nasveti mlajšemu rodu so neprecenljivi pri ohranjanju in negovanju kmečke tradicije. Bila je tudi članica kulturnega društva, sodelovala je pri folklori in pevskem zboru in članica Rdečega križa Vučja vas. Sodelovala je kar nekajkrat na ocenjevanju Ptujске dobrote na Ptujju z domačo slivovko in belim kruhom - bresmecem Na kmetiji so sodelovali s televizijsko hišo pri ustvarjanju oddaje Slovenski magazin in drugih oddaj, ki so prikazale, kako se pripravijo koline in meso iz tunke, tudi knjiga dr. Stanka Renčelja Meso iz tunke je večji del narejena pri njih.

Predlagatelj: Društvo kmetic Križevci Veržej

Mihelca Ropret živi več kot trideset let na moževi nižinski kmetiji. Ko je pred desetimi leti umrl tast, je pustila delo v cvetličarni in se začela intenzivno ukvarjati s kmetovanjem. Redijo pitance in pridelujejo krompir in repo. Mož je zaposlen, zato je večinoma sama zadolžena za kmetijo. Je mati trem sinovom in babica enega vnuka. Sinovi so že zaposleni, vendar ob konicah pomagajo še na kmetiji. Je preprosta, živahna ženica. Ni le kmetica za delo doma, štedilnik in v hlev, ampak je aktivna članica Društva kmečkih žena Kranj. V prostem času pa uživa v gozdu v nabiranju gob, katere večinoma podari prijateljem in ostalim. Veliko jih tudi vloži. Njena velika ljubezen so rože, saj je kmetija vedno obdana z njimi. Prejela je že tri priznanja TD, za najbolj urejeno domačijo, je krvodajalka že vrsto let in letos je darovala kri že enainštiridesetič, pa tudi sicer rada vsakemu pomaga..

Predlagatelj: Društvo kmečkih žena Kranj

Francka Ržek se je rodila 23.12.1954. Po končani osnovni šoli se je zaposlila v Iskri, kasneje pa Kroju, Seširju in nazadnje v LTH. Je mati štirih otrok Po rojstvu zadnjega otroka je ostala doma, skrbela za družino in pomagala na kmetiji. Opravlja dopolnilno dejavnost, peko kruha, potic in testenin in dejavnost izobraževanja na kmetiji. Prodajala je na različnih tržnicah, na Dobrotah slovenskih kmetij pa je prejela že številna priznanja. Njeni izdelki so vključeni v blagovno znamko Babica Jerca. Na kmetiji so preuredili hlev, prizidali garaže in stanovanje, preuredili staro hišo, posodobili mehanizacijo in asfaltirali površine okrog hiše. Bila je kmečka zavarovanka. Skrbela je za moževa starša in brata. Rada se izobražuje, je članica dramske skupine pri društvu, je članica društva za razvoj podeželja, je članica treh TD.

Društvo podeželskih žena Blegoš

Antonija Zalaznik se je rodila 9.11.1952. Odraščala je skupaj še z dvema sestrama. Kmalu je zgubila očeta in po končani osnovni šoli se je morala zaposliti. Ob delu je dokončala administrativno šolo. V zakonu so se rodili štirje otroci. Kmetija je manjša in spada med gorsko višinske kmetije. Oba z možem sta bila zaposlena. Ko je šlo podjetje v stečaj, se je samozaposlila na kmetiji do upokojitve. Začela se je ukvarjati s kokošmi nesnicami. Jajca je prodajala na domu in jih dostavljala strankam. Prodajala je tudi rezance in kruh. Poleg kokoši imajo tudi krave dojilje, sadje in zelenjavo za lastne potrebe. Bila je ustanovna članica društva podeželskih žena in bila dva mandata tudi predsednica, nato pa odbornica. Je članica župnijskega pastoralnega sveta, krasi cerkev in sodeluje pri pripravi slovesnosti v kraju. Rada sodeluje na sejmih.

Predlagatelj: Društvo podeželskih žena Tuhinjske doline